

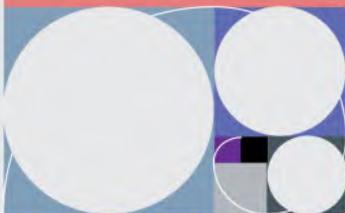
ผมรู้สึกว่าเป็นหน้าที่
Kindness Changes Everything

BEYOND YOUR BEAUTY IS YOUR HAPPINESS :

COSMETIC SURGERY & EMOTIONOLOGY

มากกว่าความสวยคือความสบายใจ
ศัลยกรรมเสริมสวยกับ Emotionology

นายแพทย์วิธาน ฐานะวุกณ์ : เขียน

เรามาที่นี่เพื่อเติมเต็ม
สิ่งที่เราทำได้ไม่ได้
เพื่อเอาอะไรไปจาก... ชีวิต

"We are here to add what
we can to, not to get what
we can from...Life"

เซอร์วิลเลียม ออสเลอร์
Sir William Osler

มากกว่าความสวย คือความสบายใจ

**BEYOND YOUR BEAUTY IS YOUR HAPPINESS :
COSMETIC SURGERY & EMOTIONOLOGY**

นายแพทย์วิธาน ฐานะวุฑฒิ

THE MIRACLE OF
Writing Books

มากกว่าความสวย คือความสบายใจ

Beyond Your Beauty is Your Happiness : Cosmetic Surgery & Emotionology

ผู้เขียน : นายแพทย์วิธาน ฐานะวุฑฒิ

บรรณาธิการ : นายแพทย์วิธาน ฐานะวุฑฒิ

ออกแบบปก : ปพน ตนกัณฑ์, ปณิธาน ลักษณะเกียรติ

ภาพประกอบ : นพ.วิธาน ฐานะวุฑฒิ, น.ส.จารุกัญญา ฐานะวุฑฒิ

รูปเล่ม : วิววย กราฟฟิคดีไซน์ แอนด์ ปริ้นท์ติ้ง, เซกดูราพร ปริวรรณ

พิสูจน์อักษร : น.ส.วิภาวรรณ ช่างจัด

สงวนลิขสิทธิ์ ค.ศ.2020 นพ.วิธาน ฐานะวุฑฒิ

เจ้าของ นพ.วิธาน ฐานะวุฑฒิ

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย สำนักพิมพ์มหัศจรรย์แห่งการเขียน

คลินิกหมอวิธาน เลขที่ 76/15-16 ถนนสันโค้งน้อย อ.เมือง จ.เชียงราย 57000

อีเมล drwithan@hotmail.com

โทรศัพท์ 081-881-5995, 053-758-666, 081-595-2010

FB : Page : มหัศจรรย์แห่งการเขียน – The Miracle of Writing

สารบัญ

คำนำ ผมรู้สึกว่าเป็นหน้าที่	6
คำนำ ความงามคืออะไร	8
องค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งของความงาม น่าจะเป็น เพราะความหลากหลาย	10
เป็นเพราะต้องการสวย หรือเป็นเพราะต้องการถูกเห็น	13
มากกว่า “ความสวย” คือ “ความสบายใจ”	16
มากกว่า “การผ่าตัด” คือ การดูแลความรู้สึก	
คำถามที่ไม่ควรถามศัลยแพทย์	18
หลายครั้งหลายหนที่....	20
ลองทำแบบฝึกหัดนี้ดูนะครับ	23
การผ่าตัดเสริมสวยกับการใช้ Emotionology	26
Emotionology ไม่ใช่เครื่องมือที่เป็นฮาร์ดแวร์	29
คุณผู้หญิงที่เดินไปหาศัลยแพทย์ตกแต่ง	33
คนไข้ไม่ได้เชื่อหมอร้อยเปอร์เซ็นต์	37
หลักการใช้งาน Emotionology	39
ในตอนต่อไปนี่	43
Timeline ความเป็นมาของผม	45
คำขอโทษ	49
Ground Rules ในคลินิกของผม	51
จุมูก คุณ อ.	54
ตัดไฟ คุณ น.	58

ผ่าตัดดิ่งคิ้ว คุณ ส.	61
หาความสบายให้กับร่างกายของเราบ้าง	65
คุณ ป. มีประวัติกระโดดจากเตียงผ่าตัด	69
เด็กผู้หญิงอายุสิบสองปี	72
เด็กผู้หญิงตัวเล็ก ๆ	76
คนเข้าวัด	80
นักวาดการ์ตูน	85
แผลเก่าไม่ใช่แค่แผลเก่า	89
เมื่อเรื่องหมู ๆ กลายเป็นหิน	94
การตัดไฟที่ใช้เวลาถึงหนึ่งชั่วโมงสามสิบนาที	99
ผมเข้าใจว่าผมล้มเหลว แต่คนไข้กลับโอเคมาก	106
คุณ พ.	111
คุณ ย. ดิ่งแก้ม	115
วันเด็ก	118
บางครั้งก็ไม่ได้ผลดี - สักเท่าไรนัก	122
บางครั้งก็ล้มเหลวได้	127
ดิ่งคิ้ว คุณ ศ. - คนไข้ที่ผ่านศัลยกรรมมาแล้ว	130
และ คุณ พ. - คนไข้ใหม่ที่ยังไม่เคยผ่าตัดอะไรมาก่อนเลย	
เปลี่ยนใจง่ายไปหน่อย แต่....	135
คุณ ว. ขอแก้จมูก	139
แม่กับลูก	143
เมื่อจิตใจสามารถสงบได้ ทุกอย่างก็ง่าย	146
บางส่วนของเสียงสะท้อนจากคนไข้	149
เทคนิควิธีพื้นฐาน	157
ความรักที่ก่อเกิดปรากฏขึ้นมาเอง	160

เวลาทำงานของผม	163
จังหวะนี้ ผมจำเป็นต้องเล่าประวัติอีกส่วนหนึ่งของผม	166
ค่าคืนที่ไรذنเต้ เมื่อหัวใจเปิดกว้าง ความเจ็บปวดก็เยียวยา	170
ค่าคืนที่ไรذنเต้ 2	175
ทันตแพทย์ถูกรังเรียน	178
พื้นที่ที่เป็นจุดบอดจุดหนึ่ง	181
ลองนึกภาพคุณะครับ	185
ขึ้นอยู่กับมุมมองของเราด้วยว่า	188
เรามองสุขภาพว่า คืออะไร?	
ว่าด้วยความเป็นธุรกิจ ว่าด้วยการโฆษณา	192
ถึงที่สุดแล้ว ก็คือ การเคารพกัน	194
ถึงที่สุดแล้ว การสื่อสารระดับลึกต้องใช้ Emotionology	197
Emotionology น่าจะสามารถช่วยลดการร้องเรียน	201
หรือฟ้องร้องได้	
อารมณ์ความรู้สึกมีจังหวะของการใช้และไม่ใช้	204
ความไม่ปรารถนาของผม	206
ภาคผนวก	
เมื่อต้องแลกความสวดยกับหัวใจที่อบอุ่น	209
คำว่า “ผ่าตัด” นั้น เป็นคำ “ศักดิ์สิทธิ์”	213
ส่วนผสมสำคัญ ของคำว่า “ศักดิ์สิทธิ์”	217
ในความหมายของผม	
คำขอโทษ ไม่ใช่แค่คำขอโทษ	221
ทุกคนมีอดีตที่เจ็บปวด มากบ้างน้อยบ้างต่างกัน	225

คำนำ

ผมรู้สึกว่าเป็นหน้าที่

"We are here to add what we can to, not to get what we can from.....life."

Sir William Osler

เรามาที่นี่เพื่อเพิ่มเติมสิ่งที่เราทำได้มาได้มาเพื่อเอาอะไรไปจาก...ชีวิต

เซอร์วิลเลียม ออสเลอร์

ผมรู้สึก “เป็นหน้าที่”

ผมเชื่อว่าศัลยแพทย์ตกแต่งเสริมสวยหลายๆ ท่านก็ “รู้สึก” แบบเดียวกันกับที่ผมรู้สึก มีอะไรหลายอย่างที่ “พวกเรา” อยากบอก อยากพูด หากแต่จะ “ด้วยสาเหตุอะไร” ก็ตาม ศัลยแพทย์จำนวนมาก อาจจะไม่มีโอกาสได้บอกเล่าความรู้สึกเหล่านี้

บังเอิญว่า ผมเป็นศัลยแพทย์ที่นอกจากจับมีดแล้ว ผมยังจับ ปากกาอีกด้วย ผมจึงรู้สึกว่า “เป็นหน้าที่” ของผมที่จะนำเสนอเรื่องราว และความรู้สึกต่อไปนี้ ที่อย่างน้อยอยากจะบอกกับผู้มารับบริการของ พวกเรา ซึ่งแน่นอนว่ากว่าเก้าสิบเปอร์เซ็นต์ เป็นผู้หญิง

ว่า “พวกคุณสวยและงามกันอยู่แล้ว”

แน่นอนว่า สิ่งที่ผมนำเสนอทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ ศัลยแพทย์ ท่านอื่นๆ ก็อาจจะ ไม่ได้เห็นด้วยไปเสียทั้งหมด แต่หลายๆ ประเด็นโดยเฉพาะเรื่องหลักๆ หลายเรื่องผมเชื่อเหลือเกินว่า เป็นอะไรที่ “จุกอก” ศัลยแพทย์จำนวนมาก

อยากบอกกล่าว - มานานแล้ว

สิ่งดีๆ ที่หากจะเกิดขึ้นจากหนังสือเล่มนี้ได้

ผมขอมอบให้กับผู้มารับบริการ และศัลยแพทย์ตกแต่ง
ทุกท่านครับ

นพ.วิธาน ฐานะวุฒม์

วุฒิบัตรผู้เชี่ยวชาญศัลยกรรมตกแต่ง

สมาชิกสมาคมศัลยแพทย์ตกแต่งแห่งประเทศไทย

drwithan@hotmail.com

.....

คำนำ

ความงามคืออะไร?

“The lake is the landscape’s most beautiful and expressive feature.

It is earth’s eye ; looking into which the beholder measures the depth of his own nature.

HENRY DAVID THOREAU

คำว่า **“Aesthetic”** ที่หมายถึง **“ศาสตร์แห่งความงาม”** นั้น ได้ถูกนิยามไว้ว่าจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบ **“สองส่วน”** จึงจะถึงพร้อมซึ่งความงดงามที่แท้จริง

8

หนึ่ง คือ **“การสร้างความงาม”** หมายถึงทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความงามทั้งหมด เช่น ดินเข้ามาล้างหน้าล้างตา อาบน้ำ อาบท่า แต่งหน้าแต่งตา แต่งเนื้อแต่งตัว รวมไปถึงการสร้างความงามด้วยวิธีอื่น เป็นต้น ว่าศัลยกรรมเสริมความงาม โดยที่ทั้งหมดก็เป็นเพียงการสร้างความงาม

แต่องค์ประกอบที่สอง ที่ผู้คนมักจะละเลยหรือไม่เคยนึกถึงว่าเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของ **“ความงาม”** ด้วย ก็คือ **“การชื่นชมกับความงามที่ปรากฏ”**

องค์ประกอบที่สองนี้จึงเป็นอะไรที่จะช่วยทำให้ **“ความงาม”** ของเรานั้นเปรียบพร้อมสมบูรณ์ รู้สึกเต็มมากขึ้น ชื่นชมตัวเองและรักตัวเองเป็นได้อย่างแท้จริงกล่าวคือเราจะต้องรู้สึก **“ไม่เต็ม ไม่พอ”**

กับความสวยงามของเรา トラบเท่าที่เรายังไม่ได้เข้าใจถึงองค์ประกอบที่สองของความงามแบบนี้

องค์ประกอบที่สอง **“การรู้จักชื่นชมกับความงามที่ปรากฏ”**

นี่เองที่จะช่วยให้ “**ส่วนที่ลึกที่สุดในจิตใจ**” ของคุณเกิดความอึดอเม ฟังพอใจและมีความสุข

ความสวยงามที่แท้จริงและลึกซึ้งจึงต้องมีเวลาความสวยงาม ที่แท้จริงจึงไม่ต้องรีบ ต้องการกระเสียดละไม “**อยู่กับตัวเอง**” เป็น

องค์ประกอบที่สองของความงามนี้ จึงเป็นอะไรที่ “**คมมืด**” ของศัลยแพทย์อย่างผมช่วยอะไรไม่ได้มาก เพราะจริงๆ แล้วในส่วนของการสร้างความงามนั้นเป็นเพียงแค่องค์ประกอบเดียวและการสร้างความงามก็มีปัจจัยความไม่แน่นอน ความเสี่ยง รวมไปถึงนิยามของความงามที่แตกต่างกัน แม้ศัลยแพทย์จะคิดว่าสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้สวยที่สุดดีที่สุดในที่สุด ปลอดภัยที่สุดในที่สุด ตามที่ต้องการแล้วความงามที่ปรากฏนั้นก็อาจจะยังไม่ได้เป็นที่ถูกใจของคนใช้ ก็เป็นไปได้บ่อยมาก

ตรงนี้เองที่ “**ความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก**” หรือที่ ผมเรียกว่า “**Emotionology**” นี้จะมีบทบาทช่วยได้

แม้ว่าเรื่องราวของ “**Emotionology**” ที่ผมนำเสนอหลักๆ ในหนังสือเล่มนี้ ก็เป็นไปเพียงเพื่อให้คนไข้สามารถเผชิญหน้ากับความรู้สึกที่ยากๆ เช่น ความตื่นเต้นและความกลัวเป็นหลัก แต่ลึกๆ แล้ว ในกระบวนการปฏิบัติ “**Emotionology**” จะต้องอาศัย “**การบ่มเพาะการรับรู้**” (Awareness) ที่ถูกสร้างขึ้นมา ซึ่งแม้ว่าผมจะไม่สามารถทำให้เกิดผล ต่อเนื่องกับคนไข้ทุก แต่ผมก็พบว่ามีคนไข้ของผมหลายๆ ท่านก็ยังนำ เทคนิควิธีด้าน Emotionology ที่ผมได้แนะนำในช่วงเวลาก่อนผ่าตัดไป ปฏิบัติต่อเนื่องในชีวิตประจำวัน พวกเขามีความสุขในชีวิตมากขึ้น

และถึงที่สุดแล้ว “**ความสุข**” ไม่ใช่หรือที่ทุกคนต้องการในชีวิตของเรา

ในฐานะศัลยแพทย์ที่ทำงานด้านความสวยงามมาเป็นเวลาร่วม 20 กว่าปี ผมพบว่า ผมสามารถช่วยคนไข้ของผมเข้าถึง “**ความงามที่แท้จริง**” ได้มากกว่าเพียงใช้แค่ “**มีดผ่าตัด**” ของผมเท่านั้น

Emotionology นี้เองครับ ดังที่จะปรากฏอยู่ในเรื่องราวที่ผมนำมาเล่าให้ฟังในตอนต่อไป

“Everything has its beauty, but not everyone sees it.”

10 |

HENRY DAVID THOREAU

องค์ประกอบอีกอย่างหนึ่ง ของความงาม ...น่าจะเป็นเพราะความหลากหลาย

นอกจาก 2 องค์ประกอบของ “Aesthetic” คือ การสร้างความงามและการชื่นชมความงามของตัวเอง โดยส่วนตัวแล้วผมยังเชื่อว่า “ความสวยงาม” ยังมีองค์ประกอบที่ 3 อยู่ด้วย นั่นคือ “ความหลากหลาย”

เมื่อต้นปี 2559 นี้เอง ลูกค้ารายหนึ่งของผมมาปรึกษาเรื่องเสริมจมูกเธอถามผมว่า คุณหมอสามารถผ่าตัดได้แบบในภาพนี้ไหม?

เธอนำภาพรีวิว Before - After ของสถานความงามแห่งหนึ่งใน กทม. มาเปิดให้ผมดู เป็นภาพ 7 ภาพของผู้หญิงเจ็ดคนที่ทำศัลยกรรมกับสถานความงามแห่งนั้น

ด้านซ้ายจะเป็นภาพผู้หญิงที่ไม่แต่งหน้าไม่แต่งผมไม่แต่งตัวคือเป็นภาพก่อนผ่าตัด

ด้านขวาจะเป็นภาพของผู้หญิงคนทางด้านซ้ายที่หลังจากผ่าตัดศัลยกรรมทำจมูกทำตา

นอกจากนั้นภาพด้านขวาจะแต่งหน้าแต่งผมแต่งตัวสวยงามมากยิ่งขึ้นขบขันให้ภาพด้านขวาทั้งเจ็ดภาพนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับภาพเจ็ดภาพทางด้านซ้าย

ทุกอย่างดูดีดูสมบูรณ์แบบไปหมด

ประเด็นมีอยู่นิดเดียวคือ ภาพทางซ้ายทั้งเจ็ดคนดูแตกต่างกันไปตามสภาพของแต่ละคน

แต่ภาพทางด้านขวาทั้งเจ็ดคน กลับกลายมาเป็นพี่น้องท้องเดียวกันเกิดตามๆ กันมา

ผมบอกเธอไปว่า ผมทำแบบนี้ไม่ได้หรอก ผมไม่ได้อธิบายรายละเอียดอะไรมากมาย เรื่องรูปทรงจมูกหยดน้ำที่เกือบจะทะลุของภาพขวาทั้งเจ็ดภาพ

ผมแค่บอกเธอไปว่าความงามในความหมายของผม ควรจะมี
ความหลากหลาย

คนที่เจ็ดคนทั้งด้านขวาคือหลังผ้าตัดไม้ควรวีจะมาเป็นพี่น้องกัน
คนที่เจ็ดหลังจากทำผ้าตัดไม้ควรมีนามสกุลเดียวกัน

ผมไม่พบกับ้องผู้หญิงคนนี้อีกเลย หลังจากการปรึกษากัน
ในวันนั้น

.....

*“Look in the mirror and pay yourself
a compliment, You are wonderful.”*

Marilyn Monroe

เป็นเพราะต้องการสวย...

หรือเป็นเพราะต้องการ **ถูกเห็น**

ถ้าต้องการให้เพียงแค่ว่าสวยเท่านั้น หมายความว่า ถ้าไม่มีคนเห็น ก็ไม่รู้รู้สึกแย่อะไร

ในฐานะศัลยแพทย์ตกแต่งที่ทำงานด้านความสวยงามมายี่สิบกว่าปีผมพบว่า แท้ที่จริงแล้ว คนเราทั่วไปต้องการจะ “ถูกเห็น” มากกว่า เพราะผมพบว่าผู้คนจำนวนมาก “สวยมากอยู่แล้ว” แต่ด้วย “อะไรบางอย่าง” ในตัวพวกเขา ทำให้พวกเขา “ไม่ถูกเห็น” ทำให้พวกเขาเข้าใจผิดว่า “เธอยังสวยไม่มากพอ”

งานศัลยกรรมเสริมสวยที่เน้นเพียงแค่ “เพิ่มความสวย” อย่างเดียวจึงไม่สามารถตอบโจทย์ตรงนี้ได้ มีแต่งานศัลยกรรมที่สามารถทำให้พวกเขาพบความจริงว่า “เธอถูกพบเห็น” ด้วยเท่านั้น จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาดังนี้ได้

ที่ผมเกิดคำถามข้อนี้ขึ้นมากก็เพราะว่า

ประการแรก ถ้าผู้คนที่ต้องการแค่สวยขึ้นหรือหล่อขึ้น ทำไมถึงมีผู้คนจำนวนมากที่สวยมากอยู่แล้วหรือหล่อมากอยู่แล้วจึงไม่สามารถเห็นความสวยความหล่อของตัวเอง??? ยังต้องการสวยมากขึ้นไปอีกหรือหล่อมากขึ้นไปอีกแสดงว่า ความสวยความหล่อที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่แล้วไม่ได้ตอบโจทย์อะไรบางอย่างในชีวิตของพวกเขา

แล้ววันหนึ่งอยู่ๆ ผมก็พบความจริงข้อหนึ่งที่ว่า คนส่วนใหญ่ต้องการ “ถูกเห็น”

ความจริงตรงนี้ทำให้ผมหันกลับมามองเรื่องงานประจำที่ผมกำลังทำอยู่ แล้วฉุกคิดขึ้นมาในหัวของผมว่า เอ๊ะ?!!!! หรือเป็นเพราะว่าจริงๆ แล้วคนเหล่านี้ “เพียงแค่ว่า” ต้องการ “ให้ถูกเห็น” ??? ถ้า.....นะ ครับ ถ้าสมมติฐานข้อนี้เป็นความจริง นั่นหมายความว่า “ความสวย ความหล่อ” อาจจะไม่สำคัญเท่ากับ “การถูกพบ - ถูกเห็น”

พูดอีกนัยหนึ่งคือ “ความสวยความหล่อ” เป็นเพียงอะไรบางอย่างซึ่งนำไปสู่ “อะไรบางอย่างที่สำคัญมากกว่า” ซึ่งก็คือการถูกพบ - ถูกมองเห็น

นั่นหมายความว่า ถ้าเราสามารถ “มีความสามารถ” หรือ “มีทักษะ” บางอย่างที่สามารถช่วยให้ตัวเรา “ถูกพบ - ถูกเห็น” อยู่เสมอแล้ว “ความสวยความหล่อ” อาจจะไม่ได้มีความสำคัญอะไร...อีกต่อไป??หรือเปล่า???

สำหรับผม งานของผมไม่ใช่แค่ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งสวยขึ้น แต่ผมต้องการให้เธอ “ถูกเห็น” ด้วย เรื่องนี้ต้องอาศัยความเข้าใจ เรื่อง Emotionology นี้เองครับ

มีนักปรัชญานิรนามคนหนึ่งบอกเอาไว้ว่า “To love means to nourish another person with appropriate attention.”

การแสดงความรักหมายถึงการหล่อเลี้ยงใครสักคนด้วยความสนใจที่เหมาะสม

.....

มากกว่า “ความสวย” คือ “ความสบายใจ”
มากกว่า “การดูแล” มากกว่า “ความสวย”

คำว่า “สบายใจ” ให้ความหมายได้หลายอย่าง...สำหรับผม “ความสบายใจ” คือ ความรู้สึกที่พึงพอใจเบาใจ คือความสุขแบบเย็นๆ เบาๆ ไม่ว่าจะอุ่นใจ ไม่ร้อนใจ ไม่กังวลใจ สำหรับผมแล้ว ความสบายใจนั้น ลึกลงไปกว่าความสบายบนใบหน้าเป็นปรากฏการณ์และประสบการณ์ที่มนุษย์ควรจะได้รับบ่อยๆ เสมอๆ

สำหรับผมแล้ว ความสบายใจเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่ผมอยากจะทำให้คนไข้ของผมได้รับด้วยอะไรบางอย่าง ไม่ว่าจะมิดท่อมจะเจ็บสักเพียงใด ความสวยงามยังมีข้อจำกัดอยู่ดี แต่ความสบายใจนั้นไร้ขีดจำกัดไปจากมิดผ่าตัด

ความลับที่สำคัญก็คือ ความสบายใจสามารถสร้างขึ้นได้จากความร่วมมือกันของคนถือมิดกับคนรับมิด

การดูแลความรู้สึกของคนรับมิดมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผลงานของมิดที่ได้รับเลย

ในหนังสือเล่มนี้ผมได้นำเสนอเรื่องราวต่างๆ เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้เห็นถึง “ความสบายใจ” ที่สามารถสร้างขึ้นมาได้ ผมจะยกตัวอย่างของคนไข้หลายๆ ท่านที่ไปรับการผ่าตัดแล้วเกิดความสบายใจ ถ้าเราสามารถมองให้กว้างมากขึ้น แทนที่จะติดอยู่เพียงแค่ความสวยงามจากการผ่าตัด เราจะเห็นประโยชน์มากกว่านั้น

ความสวยงามที่สร้างขึ้นจากมิดผ่าตัดอาจจะไม่จริงยั่งยืนแต่ความสบายใจที่ถูกสร้างขึ้นพร้อมๆ กันสามารถอยู่ได้ต่อเนื่องยาวนานยิ่งกว่านั้น เพราะมากกว่าการผ่าตัดคือการดูแลความรู้สึกด้วย

.....

อย่าทำให้ศัลยแพทย์
ต้องลำบากใจเลยครับ
ช่วยพวกผมกันหน่อยนะครับ

คำถามที่ไม่ควรถาม ศัลยแพทย์

“Wanting to be someone else, is a waste of the person you are.”

Marilyn Monroe

“คุณหมอคะ รูปร่างอย่างหนูต้องทำศัลยกรรมอะไรบ้างคะ??”
เป็นคำถามที่ **“ไม่ควรถาม”** กับศัลยแพทย์ครับ เพราะถ้าจะให้ผมตอบแบบกวนๆ ผมก็จะตอบว่า **“ต้องทำทั้งหน้าเลยครับ”** แล้วคนถามจะรู้สึกอย่างไร??

คำถามแบบนี้แสดงถึง

หนึ่ง คือ คุณไม่มีความคิดความมั่นใจเป็นของตัวเองเลย หากจะพูดแรงๆ ก็คือ คุณไม่ได้เคารพไม่ได้อารมณ์ของตัวเองเลย คุณกำลังยกอำนาจทั้งหมดไปให้คนอื่น แม้คนๆ นั้นจะเป็นศัลยแพทย์ก็ตาม

สอง คือ คุณกำลังอาจจะตกเป็นเหยื่อ คำพูดนี้เป็นคำพูดของเหยื่อแห่งสถานการณ์

สาม ความเป็นจริงก็คือ ในทางเทคนิค ถ้าจะทำผ่าตัดก็สามารถทำได้ทุกแห่งนั่นแหละ แต่คนไข้หรือตัวคุณจะได้ประโยชน์อะไรกันล่ะ?? และศัลยแพทย์ทุกคนรวมทั้งผมด้วย ก็อยากได้งานผ่าตัดคำถามนี้จึงเป็นคำถามที่ยั่วเย้าเกินไปสำหรับที่จะถามศัลยแพทย์นะครับ

อย่างน้อยก็ต้องแสดงความเห็นของตัวเองออกมาสักนิดหน่อยก่อนว่า อะไรคือสิ่งที่ตัวเราไม่มั่นใจเสียก่อน ส่วนไหนที่ตัวเองรู้สึกไม่ค่อยชอบ

อย่าทำให้ศัลยแพทย์ต้องลำบากใจเลยครับ

ช่วยพวกผมกันหน่อยนะครับ

.....

“Kindness is my religion.”

The DALAI LAMA

หลายครั้งหลายหนที่....

ผมเชื่อเหลือเกินว่า ศัลยแพทย์หลายท่านได้เคยมีประสบการณ์ทำนองนี้

ผู้มารับบริการมาปรึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ “การเสริมจมูก” แล้วเราพบว่า - ไม่รู้จะทำอะไรให้ เพราะจมูกของพวกเธอเหล่านี้ “สวยงามดี” และดีมากอยู่แล้ว จมูกของพวกเธอบางคนนั้นสวยจนผมรู้สึกว่าเป็น “งานผ่าตัด” “อาจจะ” ทำลายความงามตรงนั้นไป

เวลาที่เจอประสบการณ์ทำนองนี้ แน่ใจว่า ส่วนหนึ่งผมรู้สึกเสียดาย เสียดายที่ผมจะไม่มีรายได้จากพวกเธอเหล่านี้ แต่ผมก็รู้สึกว่ามันก็ยิ่งดีกว่าที่ตัวผมจะไปทำลายความงามเหล่านั้นไป ซึ่งข้อหลังนี้ผมจะรู้สึกแยกว่าแบบแรกแน่นอน

ปัญหาก็คือ จะบอกพวกเธออย่างไร??

บอกไปแล้วก็เชื่อว่าพวกเธอจะเชื่อผมหรือบางทีพวกเธอก็อาจจะคิดว่า ในเมื่อผมปฏิเสธการผ่าตัดให้กับเธอ เธอก็สามารถไปหาศัลยแพทย์ท่านอื่นๆ เพื่อขอรับการผ่าตัดได้อยู่ดี ซึ่งข้อนี้ ก็จะเป็นความเสียดายของผมเช่นกัน เพราะผมเองก็ยอมรับว่ายังอยากมีรายได้อยู่เหมือนกัน

ผมยอมรับนะครับว่า ใหม่ๆ ที่ผมกล้าที่จะปฏิเสธการผ่าตัดที่ผมเชื่อว่า งานศัลยกรรมตกแต่งเสริมสวย ไม่ได้ช่วยให้เกิดความสวยงามอย่างแท้จริงนั้น หลายครั้งผมยังมีความรู้สึกเสียดายรายได้ไม่น้อยเลย

นอกเหนือไปจากเรื่องรายได้ ผมยังพบว่า สิ่งที่ผมรู้สึก “เจ็บปวด” มากกว่า “ความเสียดายเรื่องรายได้” ก็คือ ในบางรายบางกรณีที่ผมไปพบภายหลังว่า พวกเธอเหล่านี้เลือกไปทำผ่าตัดกับศัลยแพทย์ท่านอื่นนั้น มันไม่ใช่เป็นเรื่องของการเสียดายรายได้แต่เพียงอย่างเดียว แต่มันรู้สึกอีกด้วยว่า อืมมม “ความปรารถนาดีของผมต่อมนุษย์คนหนึ่งถูกปฏิเสธ”

โดยรวมจะเห็นได้ว่า “ความรู้สึกสองแบบ” ที่ศัลยแพทย์จะต้องเผชิญ หากเลือกที่จะปฏิเสธการผ่าตัดเสริมสวยครั้งนั้นคือ

หนึ่ง “เสียดายรายได้”

สอง “เสียความรู้สึกดีๆ ที่เราอยากจะทำมอบให้”

อย่างไรก็ตาม ผมก็ยังเลือกที่จะปฏิเสธ “งานผ่าตัด” ที่ผมเชื่อว่า “ไม่ใช่” ผมเลือกที่จะเรียนรู้ที่จะทำใจกับเรื่องรายได้ ซึ่งก็ไม่ยากเท่ากับการเรียนรู้ที่จะทำใจเมื่อรู้สึกแสบกับการถูกปฏิเสธความปรารถนาดีของผม

ผมพบว่าการเรียนรู้ที่จะทำใจกับการถูกปฏิเสธการให้นั่นเป็นประสบการณ์ที่ดีมากสำหรับผม ผมค่อยๆ เข้าใจผู้มารับบริการเหล่านั้นว่า พวกเขาไม่มีสิทธิ์อย่างเต็มที่ที่จะ “ไม่เชื่อผม” ผมค่อยๆ เข้าใจความรู้สึกของตัวเองว่า ผมไม่จำเป็นต้องน้อยอกน้อยใจกับสิ่งดีดีที่ผมอยากจะทำมอบให้ ผมได้มอบให้ไปแล้ว ผมไม่จำเป็นต้องรู้สึกไม่ดีกับผู้ที่ไม่รับความปรารถนาดีเหล่านั้น

ผมไม่มีสิทธิ์ที่จะรู้สึกไม่ดีกับศัลยแพทย์ท่านอื่นที่เห็นความสวยงามเหล่านั้น ไม่ตรงกับผม

เรื่องต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผมได้มีโอกาสเรียนรู้ที่จะเข้าใจตัวผมเองลึกซึ้งมากขึ้นเรื่อยๆ และเมื่อเวลาผ่านไป ผมกลับ “รู้สึกดี”

กับ “การปฏิเสธ” งานเหล่านั้น และ “รู้สึกดี” “มากขึ้นเรื่อยๆ” ได้อย่างไม่น่าเชื่อ

ส่วนหนึ่งที่รู้สึกดีมากอาจจะเป็นเพราะ “ผมรู้สึกอิสระ” อิสระที่จะเลือกทำหรือเลือกไม่ทำ รู้สึกดีที่ผม “มีส่วน” ทำในงานศัลยกรรมตกแต่งเสริมสวย “มีความศักดิ์สิทธิ์” “มีเกียรติ” “มีศักดิ์และศรี” มากขึ้น รู้สึกดีที่ได้มีโอกาสเข้าใจตัวเองมากขึ้น ความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจกลับลดน้อยเบาบางลงไปอย่างมากมาย

อีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ผมรู้สึกดีอาจจะเป็นเพราะ ผมได้เรียนรู้ว่า “หน้าที่ของศัลยแพทย์ตกแต่งเสริมสวย” ไม่ใช่แค่ “ทำของใหม่ให้สวย” เท่านั้น แต่ศัลยแพทย์น่าจะ “สามารถ” ช่วยทำให้ “ใครบางคนได้มองเห็นความสวยงามของตัวเองได้ด้วยต่างหาก”

ทั้งหมดนี้ ผมผ่านการเรียนรู้ “อารมณ์ความรู้สึก” (Emotionology) หลากๆ อย่างเป็นไปพร้อมๆ กัน ความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ในตัวเราเองจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดในการทำที่เราเข้าอกเข้าใจคนอื่นๆ รอบข้างเรา ไม่ว่าจะคนไข้ของเรา คนใกล้ชิดในครอบครัว เพื่อนร่วมงานหรือแม้กระทั่งผู้คนอื่นๆ ในสังคม